

„Сара и Заборављени трг“, Зоран Пеневски
Човек је тачка у којој се сусрећу разне приче

Књигу „Сара и Заборављени трг“ написао је српски писац, сценариста и преводилац Зоран Пеневски.

Сара је за распуст кренула да посети своју баку, али због гужве у саобраћају, излази из очевих кола и креће да тражи Заборављени трг на коме је зграда у којој станује њена бака. Трг је окружен малим, чудним радњама занимљивих назива као што је Бакин лек (посластичарница), Радионица за поправку детињства, Музеј писаћих машина, Бутик таласа (у коме је све нестабилно и ускомешано). Ту су и кавез-наочаре (кроз које можемо да видимо расположење људи око нас, да ли нам је неко пријатељ или није, а оне могу и да исправе неку особину, на пример, као наочаре за ћутљиве људе).

По мом мишљењу најзанимљивија је Радионица за поправку детињства у којој старац по имену Нићифор завирује у детињство других људи и, уколико може, испуњава њихове давне, веома важне жеље које су остале неиспуњене. Из ове приче научила сам да грешке можемо обрисати и да је сваки дан прилика да урадимо нешто лепо и добро за другог. Сара са својим другом Бертом, птицом која је умислила да је мачка, шета Заборављеним тргом, улази у сваку радњу, распитује се код продаваца да ли знају где је њена бака, али и слуша нове и занимљиве приче.

Да ли ће пронаћи своју баку?

Мени се у роману највише свидео следећи део:

„Човек је тачка у којој се сусрећу разне приче. Он је као трг: ограђен, али кроз њега непрекидно струје многе судбине“.

У овом делу Сара чита писмо које јој је бака написала. Ове пишчеве речи оставиле су јак утисак на мене, о њима сам дуже размишљала и схватила да је човек има једну, своју животну причу, али се кроз његов живот и његову пручу преплићу судбине других људи.

Књигу „Сара и Заборављени трг“ препоручујем вам да прочитате јер је веома поучна и имаћете веома изражене емоције док је будете читали. Једног трена ћете се смејети, а другог плакати, тако да је читање овог романа попут вожње на неком ролеркостеру.